

Wereldjongerendagen 2008 in Sydney

Bidden, zingen en dan snorkelen

[>] Een groot grasveld met duizenden jongeren. Een groepje zingt zich warm. Her en der zitten jongens en meisjes verhit te discussiëren. Als de openingsceremonie met de paus begint, gaat iedereen staan en klinkt het openingslied uit meer dan tweehonderdduizend kelen. Na maanden voorbereiding zal het op 15 juli zo ver zijn: dan beginnen de Wereldjongerendagen 2008. Zeshonderd van de jongeren komen uit Nederland. De eersten vertrekken op 7 juli naar Sydney. Waarom gaan ze en wat verwachten ze?

“Ik tel de dagen tot ons vertrek”, zegt Femke Joolen. Ze is actief lid van de JoJo’s, katholieke jongeren tussen de vijftien en dertig van de Nicolaas parochie in Zoetermeer. Deze groep is ontstaan na de Wereldjongerendagen in Toronto. Femke is achtentwintig en kan dus nog nog één keer mee als JoJo.

Ze heeft al ervaring met Wereldjongerendagen (WJD): “Op mijn twintigste, in 2000, ging ik samen met mijn zusjes naar de WJD in Rome. Ik wist eigenlijk niet goed wat ik aan moest met de kerk, al ging ik er wel naar toe. Mijn ouders hebben ons toen aangespoord om mee te doen aan de WJD en het werd een onvergetelijke ervaring. Zoveel jongeren, fantastisch.”

Om twee jaar later mee te gaan naar Toronto (Canada) was geen moeilijke keuze voor Femke. “Wat ik in Rome meegemaakt had, wilde ik heel graag nog een keer meemaken. In Rome zijn veel gebeurtenissen langs me heen gegaan, ik was te veel onder de indruk van alles om me heen. Van Toronto heb ik meer bewust kunnen genieten.” Toronto maakte een blijvende indruk op Femke. Toen ze thuis kwam, wist ze zeker dat ze méér wilde met haar geloofsovertuiging. “Vroeger schaamde ik me er altijd voor. Ik was bang voor de reacties van anderen, bang dat ze het raar vonden. Maar na Toronto is dat veranderd. Ik heb een kruisje gekocht aan een kettinkje.” Dat past aardig bij het thema van de bijeenkomst in Sydney: ‘Wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en mijn getuigen

[TEKST] ANNE ASSELMAN

Zeshonderd Nederlandse jongeren vertrekken binnenkort naar Australië voor de Wereldjongerendagen, van 15 tot en met 20 juli. Onder hen een delegatie van de JoJo’s, jongeren van de r-k. Nicolaasparochie in Zoetermeer. Femke, Bas en Maarten hebben maanden gespaard en sponsoracties georganiseerd om mee te kunnen. Wat trekt hen?

zijn’, uit Handelingen 1, 8. Femke weet nu al dat ze de volgende WJD ook mee wil, niet meer als JoJo maar als begeleidster.

Snorkelen

Bas Albers (19, student Civiele Techniek in Delft) is voorzitter van de JoJo’s. “Dit wordt mijn tweede WJD. In 2005 ben ik naar Keulen geweest. Een mooie ervaring, ik heb me ontzettend vermaakt vorige keer, maar er waren ook een aantal minpuntjes. Zo vond ik de organisatie niet altijd even goed. We gingen met een boot naar Keulen, wat ontzettend gaaf was. Maar ze hadden niet gerekend op zo veel jongeren; we sliepen echt met te veel mensen op die boot. Ook in Keulen was het gigantisch druk. Het openbaar vervoer dat je naar de vijf verschillende locaties bracht, zat stampvol. Maar de sfeer onderling bleef fantastisch. Er werd veel gezongen en

gelachen. Als ik per ongeluk tegen iemand aanstootte, zei die ander sorry. Dan is het dagelijkse leven hier in Nederland echt wel eens anders.”

Voor de nachtwake heeft diepe indruk op hem gemaakt, vertelt hij. “Al die jongeren op het Marienfeld. Nergens ruzies of opstootjes. Mensen uit verschillende landen praatten, zongen, baden en lachten met elkaar. Dat was zo’n mooie ervaring dat ik dat nog een keer wil meemaken.”

De JoJo’s organiseren jongerenvieringen, diners, meditatievieringen, discussies in Zoetermeer. Speciaal voor de Wereldjongerendagen hebben ze verschillende sponsoracties op touw gezet. Bas: “Zo gingen we

Wereldjongerendagen in Keulen, 2005: “Vlakbij de paus zijn, daar was ik ondersteboven van.” [[foto KNA

Wereldjongerendagen

In 1984 nodigde paus Johannes Paulus II jongeren van over de hele wereld uit naar Rome te komen. Dit was een groot succes en sindsdien worden er om de twee of drie jaar internationale Wereldjongerendagen georganiseerd. Na Rome, Buenos Aires, Santiago de Compostela, Czestochowa, Denver, Manilla, Parijs, weer Rome, Toronto en Keulen is in 2008 het Australische Sydney aan de beurt. In 2000 kwamen er twee miljoen jongeren naar Rome, waaronder twaalfhonderd Nederlandse. Toronto telde achthonderdduizend jongeren. In Keulen verzamelde zich in 2005 een miljoen, met een sterke delegatie van drieduizend Nederlanders. Naar Sydney vertrekken straks zeshonderd Nederlandse jongeren; de verwachting is dat er in totaal 225.000 jongeren samenkomen.

Meer informatie: www.jongkatholiek.nl/wjd; www.wyd2008.org; www.jojogroep.nl.

*Femke Joolen:
“Na Toronto heb ik
een kruisje gekocht
aan een kettinkje.”*

*Bas Albers: “Nergens
ruzies of opstootjes,
die ervaring wil ik nog
eens meemaken.”*

bijvoorbeeld langs supermarkten; sommige gaven ons een heleboel voedsel gratis mee. Met dat eten hielden we dan moederdagontbijtjes of een diner voor ouderen uit de parochie. Op deze manier verdienen we geld. Want

het kost nogal wat, de reis naar de WJD. Als student kan ik niet zomaar 3200 euro ophoesten.”

Bas gaat met acht vrienden; ze knopen aan de WJD nog drie weken backpacken in Australië vast. “We hebben de goedkoopste manier van vliegen opgezocht en onze slaapplekken voor die drie weken al geregeld. Ook weten we al welke toeristische attracties we willen bezoeken.” Een van de vrienden van Bas die meegaan naar Sydney is Maarten van Leeuwen, zeventien jaar; volgend jaar zit hij in het eindexamenjaar van het VWO. Voor hem zijn het de eerste Wereldjongerendagen. “Best spannend. Vrienden en mijn zus kwamen enthousiast en met veel verhalen terug uit Keulen. Daarom besloot ik het er ook eens op te wagen.” Maarten verheugt zich vooral op de gezelligheid. “Het is anders met je geloof bezig zijn.” En natuurlijk kijkt hij erg uit naar de vakantie die erop zal volgen. “We gaan ook snorkelen, super gaaf.”

[>]

Over het water

Hoe staan deze enthousiaste jongeren tegenover het conservatieve beleid en het gezag van de r.k.-kerk?

Femke is een paus-fan. Dat ze in Keulen zo dichtbij hem was, vergeet ze nooit meer. “Onze boot lag vlakbij de boot met de paus en we kwamen dus heel dichtbij. Ik vond dat een ongelofelijk mooi moment, was er ondersteboven van.” Ze kan ook wel uit de voeten met de seksuele moraal van de kerk. “Ik ben niet per se tegen seks voor het huwelijk, maar het is wel belangrijk dat je waardig met jezelf om gaat. Als ik om mij heen kijk, zie dat dat niet altijd gebeurt.” Bas heeft dat niet zo met de paus. “Hij is natuurlijk wel het hoofd van de katholieke kerk, dus het zou raar zijn als hij er niet bij zou zijn. Maar ik ben er niet zo van onder de indruk als Femke. Ik vind het veel interessanter met andere jongeren over de inhoud te praten. Sommigen weten veel over Jezus en de Bijbel en nemen de verhalen letterlijk. Voor

Maarten van Leeuwen:
“We gaan ook snorkelen,
super gaaf.”

mij is het eigenlijk niet belangrijk of Jezus de zoon van God was en écht over het water heeft gelopen. Het gaat

mij veel meer om de achterliggende betekenis van de verhalen en daar haal ik mijn inspiratie uit.”

Ook Maarten is in Zoetermeer een trouwe kerkganger. Hij ontmoet er graag andere jongeren. “Het is ontzettend belangrijk dat een kerk laat zien dat er ook jongeren zijn en wat die allemaal organiseren. Ik miste jongeren in de kerk en daarom heb ik me aangesloten bij de JoJo’s.” De discussies scherpen zijn geloofsbeleving, zegt hij, en maken hem duidelijk wat hij eigenlijk belangrijk vindt. “Ik denk niet dat ik heel anders ben dan mijn vrienden van school. Maar toch zijn er keuzes die ik bewust maak omdat ik gelovig ben. Zo zul je mij bijvoorbeeld

nooit horen vloeken.” Zijn godsvertrouwen helpt hem door moeilijke tijden heen, zegt hij. “Als het even wat minder goed met me gaat, bid ik meer of ga ik naar de kerk. Het is fijn om zo tot rust te komen.”

[<]

[THORA VANDAAG] Tamarah Benima

Leiders en leiders

“ Een land overvloeiende van melk en honing. Iedereen met enige bijbelkennis associeert die karakterisering onmiddellijk met *Eretz Jisrael*, het land Israël, het Beloofde Land. In joodse liedjes, literaire verhalen, gebeden en gedichten duikt deze kwalificatie op. Daarom is het zo merkwaardig om dezelfde beschrijving te zien opduiken in Numeri 16,13. In dat bijbelvers wordt er helemaal niet het Beloofde Land mee bedoeld, integendeel, Dathan en Awiram spreken over Egypte, het land dat de Israëlieten zijn ontvlucht. De Uittocht uit Egypte is een tocht van slavernij naar vrijheid. Het is de metafoor voor een bevrijdingsproces – individueel en collectief, spiritueel en politiek. Maar Dathan en Awiram zien dat helemaal niet zo. Die zitten, met het volk, in een woestijn waar ze zullen sterven. Niks geen honing, niks geen melk, niks overvloed. Bovendien vinden ze dat ze door Mosjé en Aharon worden gekoeioneerd. “Is het niet genoeg dat jullie ons van een land overvloeiende van melk en honing naar de woestijn hebben gebracht om te sterven, moeten jullie ook nog over ons heersen?”

Dathan en Awiram zijn eigenlijk ondergeschikte figuren in het verhaal dat Korach als hoofdfiguur heeft. Korach komt in opstand tegen het leiderschap van Mosjé en Aharon. Hij is de typische vertegenwoordiger van de stijgende middenklasse, die het leiderschap ambieert en niet kan accepteren dat die aspiraties niet zullen worden gerealiseerd. Het zijn zelden de armen die in opstand komen, in weerwil van wat journalisten

altijd beweren. Degenen die een opstand organiseren zijn juist mannen met een redelijk goede opleiding en redelijke vooruitzichten, vervuld van de idealen van gelijkheid en rechtvaardigheid, maar met net te weinig capaciteiten en connecties om het op topniveau te kunnen maken. Dat is ook de situatie in het kamp van de Israëlieten. Korach daagt Mosjé en Aharon uit door de vanzelfsprekendheid van hun leiderschap in *Frage* te stellen. Hij krijgt 250 midden-managers mee (Numeri 16,1-3). Pas daarna horen we over Dathan en Awiram. Experts denken dat twee verhalen over rebellie in elkaar geschoven zijn. De opstand wordt onderdrukt. Niet door Mosjé, maar door de Eeuwige. Die zet al zijn verwoestende middelen in om Korach, Dathan en Awiram en hun mede-rebellen van de aardbodem te doen verdwijnen. De bescherming van de leiders Mosjé en Aharon komt ‘van buitenaf’, moet daar vandaan komen, wil de maatschappij kunnen draaien, want tegen het argument dat alle mensen gelijk zijn, valt uiteindelijk niets zinnigs in te brengen. Het gelijkheidsprincipe levert geen (goede) leiders van de gemeenschap op. Zegt Tenach.

Het thoragedeelte dat in de synagoge wordt gelezen heet Korach: Numeri 16,1-18,32.

[“]

